

Harangszó

XVII. évf. 34. szám Az Esztergom-Belvárosi és Vízivárosi Plébánia hírlevele 2013. szeptember 22.

Olvasmány: *Am 8,4-7*

Evangelium: *Lk 16,1-13*

Szentlecke: *1Tim 2,1-8*

Évközi 25. vasárnap

Jövő (évközi 26.) vasárnapi szentírási szakaszok: **olvasmány:** *Am 6,1a.4-7*; **szentlecke:** *1Tim 6,11-16*

EVANGÉLIUM (*Lk 16,19-31*): Volt egyszer egy gazdag ember. Bíborba, patyolatba öltözködött, és mindennap fényes lakomát rendezett. Volt egy Lázár nevű koldus is, aki ott feküdt a kapuja előtt, tele fekélyvel. Szeretett volna jóllakni abból, ami a gazdag asztaláról lehullott, de csak a kutyák jöttek és nyalogatták a sebeit. Történt pedig, hogy meghalt a koldus, és az angyalok Ábrahám kebelére vitték. Meghalt a gazdag is, és eltemették. Amikor a pokolban a kíkok közt föltekintett, meglátta messziről Ábrahámot, és a keblén Lázárt. Ekkor felkiáltott neki: „Atyám, Ábrahám! Könnyörülj rajtam! Küldd el Lázárt, hogy ujjá hegyét vízbe mártva hűsítse a nyelvemet, mert kínlódom ebben a lángban!” Ábrahám ezt felelte neki: „Fiam! Emlékezz csak vissza, hogy életedben elnyerted javaidat, Lázár pedig ugyanígy a rosszat; ő most itt vigasztalódik, te pedig gyötrődsz. Ráadásul köztünk és köztetek nagy szakadék is van, hogy akik innen át akarnának menni hozzátok, ne tudjanak, se onnan hozzánk ne jöhessen senki.” Erre az így szól: „Akkor hát arra kérek, atyám, küldd el őt apám házába, mert őt testvérem van. Tegyen előttük tanúságot, nehogy ők is ide jussanak, a gyötrelem helyére.” Ábrahám ezt válaszolta: „Van Mózesük és prófétáik, hallgassanak azokra!” Az erre így könyörgött: „Nem úgy, atyám, Ábrahám! De ha a halottak közül megy valaki hozzánk, bűnbánatot tartanak.” Erre ő azt felelte: „Ha Mózesre és a prófétákra nem hallgatnak, még ha a halottak közül támad is fel valaki, annak sem fognak hinni!”

Elmélkedéshez:

- Merek-e nagylelkű lenni?
- Észreveszem-e mások szükségét?
- Tudom-e nagylelkűen használni azt, aminek csak kezelője vagyok, vagy ragaszkodom ahhoz?

Boldoggá avatás: Örömmel értesítem a Paptestvéreket és a Híveket, hogy 2013. október 19-én, szombaton, a Budapesti Szent István-bazilika előtti téren sor kerül SÁNDOR ISTVÁN vértanú, szalézi testvér boldoggá avatására. Ezt megelőzően, október 18-án 20.00 órai kezdettel előesti virrasztás lesz a Társszékesegyházban, melyre a szervezők mindenkit szeretettel várnak. Másnap, október 19-én 9.30-kor SÁNDOR ISTVÁN életének ismertetésével és bevezető közös imádsággal veszi kezdetét az ünneplés a Bazilika előtti téren. A szentmise 10.30-kor kezdődik, melyet magam vezetek. Az ünnepélyes szentmise keretében a Szentatya megbízásából S.Em.R. ANGELO AMATO bíboros úr, a Szenttéavatási Kongregáció prefektusa teszi közzé a boldoggá avatásra vonatkozó határozatot. *Dr. Erdő Péter (kivonat a Főpásztor 2013/X. körleveléből) A Boldoggá avatási szentmisére közös zárandoklatot szervezünk, jelentkezni a szentmisék végén a kitett jelentkezési lapon lehet névvel és telefonszámmal. Részvételi díj személyenként 4000 Ft, ebben egy ebéd is benne lesz.*

Harmai Gábor

Ismeret-rovat: Sándor István 1914. október 26-án született Szolnokon, régi vasutas-család első gyermekeként. Három nappal születése után megkeresztelték a ferences rendi főplébánián, amely később is fontos szerepet játszott lelki növekedésében. A gyermekéveiről fennmaradt visszaemlékezések szerint István eleven, vidám fiú volt, aki szerette a játékokat, szerette maga köré gyűjteni a kisebbeket. Emellett rendszeresen ministrált a ferences plébánián, tagja volt a Szívgyárdának és lelkigyakorlatokon vett részt. Otthon ő vezette az asztali imádságokat, fiatalabb testvéreire gyakran vigyázott, édesanyjának segített a házimunkában. A négy polgári elvégzése után a vasesztergályos és rézőntő szakmát tanulta ki (1928–1931). Don Boscót és a szaléziakat a Szalézi Értesítőn keresztül ismerte meg. 1932-ben lelkiatyja, Kollár István ferences atya ajánlásával jelentkezett a szaléziakhoz. Ekkor azonban még hiányzott a szükséges szülői beleegyezés. Ő ezt türelmesen kivárta, és 1935 karácsonyán elküldte a szükséges dokumentumokat a szalézi tartományfőnöknek. 1936. február 12-én belépett a

rákospalota-újpesti Clarisseumba. Itt a Don Bosco Nyomdában kezdett dolgozni. Felügyelete alá tartoztak a Don Bosco Nyomda inasai, valamint ő volt a ministránsok, a „kis klérus” vezetője. Közösségszervező képességét mutatja, hogy a Katolikus Iparos- és Munkásifjak Egyesületének (KIOE) is aktív csoportvezetője volt. Mint egy szemtanú megjegyzi, „ebben a munkában a legszegényebb munkásgyerekekkel való foglalkozást tartotta fontosnak”. Fél év múltán, 1936. június 2-án kérte felvételét a noviciátusba, a Tartományi Tanács azonban úgy látta jónak, ha még két évet jelöltként tölt el. Végül 1938. április 1-jén kezdte meg a noviciátust Mezőnyáradon. Egyik noviciustársának visszaemlékezése szerint „már ekkor lehetett látni, hogy személye predesztinálva volt a fiatalok nevelése terén, Don Bosco nevelési módszere szerint”. A noviciátus ideje alatt többször is behívták katonának, ezért első fogadalmát csak 1940. szeptember 8-án tehetette le. Katonai szolgálatát híradósként teljesítette, ha szabadságot kapott, Mezőnyáradra, a noviciátusba ment „haza”. Egy ilyen szabadság alatt tette le második szerzetesi fogadalmát 1943. augusztus 16-án. 1944–45-ben a keleti frontra vezényelték. A hadseregben töltött idő alatt is Don Bosco fiához méltóan viselkedett: kötelességét pontosan teljesítette, de megőrizte összeszedettségét, hivatási hűségét. A lehetőségek szerint bajtársai lelki életét is gondozta. Rövid hadifogság után hazatért és folytatta szalézi formációját. 1946. július 24-én tett örökfogadalmat Rákospalotán. Tovább haladt előre szakmai képzése is: 1949. január 20-án nyomdászti mestervizsgát tett. 1950-ben a kommunista hatalom feloszlatta a szerzetesrendeket. Sándor István először hazament szülővárosába, Szolnokra, ahol sekrestyés volt, majd visszatért Budapestre, ahol segédmunkásként helyezkedett el. Eközben sem hagyott fel azonban azzal, hogy fiatalokkal foglalkozzon és a keresetlen értékeket közvetítse nekik. Tanítványai között volt a Clarisseum néhány régi növendéke is, akiket az új rendszer jó munkáskádereknek vélt és besorozott az államvédelmi hatóság kötelékébe.

(Folyt. A 2. oldalon)

Sürgősségi Lelkipásztori Szolgálat: 20 / 776-9998

Ezek a kapcsolatok és szervezői tevékenysége Sándor Istvánt a – volt szerzeteseket egyébként is kiemelt figyelemmel követő – rendszer látóterébe sodorták. Előjárói előkészítették külföldre való távozását, de ő tudatosan visszautasította ezt a lehetőséget; nem akarta elhagyni fiatal növendékeit. Álnévet vett fel és egy rendtársa, Dániel Tibor lakásán húzódott meg. Továbbra is eljárt azonban a Clarisseumba és ott találkozott tanítványaival. Letartóztatására 1952. július 28-án került sor. A kihallgatások során kínzásoknak vetették alá. A bírósági tárgyalás 1952. október 28-án kezdődött zárt ajtók mögött. A „pártórság pere” néven ismert koncepciók eljárásban Sándor István IV. rendű vádlottként szerepelt. A tizenöt vádlott-társ között voltak tanítványai és rendtársai is. A fő vádpont „a demokratikus államrend megdöntésére irányuló szervezkedés” volt. Sándor István ezt a vádat határozottan tagadta, csak azt ismerte el, hogy nevelői tevékenységet folytatott a katolikus egyház tanítása szerint. Ez a védekezés természetesen hiábavaló volt, a hatalom példát akart statuálni, hogy „az egyháziakat távol tartsák a munkásfiataloktól, különösen a diktatúra fegyveres bázisától”. A bíróság öt és még három társát kötélt általi halálra ítélte. A másodfokú ítélet sem volt enyhébb. A kegyelmi kérvényeket egy kivételével elutasították. Sándor Istvánon a halálos ítéletet 1953. június 8-án végrehajtották. *P. Ábrahám Béla SDB*

Sándor István születésétől a haláláig mélyen vallásos ember volt, aki minden élethelyzetben méltón és következetesen válaszolt szalézi hivatása követelményeire. Ez jellemezte jelöltsége és a kezdeti formáció idején, nyomdászként, az oratórium animátorként és a liturgikus szolgálatban, rejtőzködése alatt és a börtönben, egészen a halálát megelőző pillanatig. Már kora fiatalságától arra vágyott, hogy Isten és testvérei szolgálatának szentelhesse magát a fiatalok nevelésének odaadó munkájában Don Bosco lelkesége szerint. Ezért képes volt erős, Istenhez és testvéreihez hű lelket ápolni magában, ami a nehézségek során először ahhoz segítette hozzá, hogy ellenállhasson a konfliktushelyzeteknek, majd hogy kiállja élete odaadásának legnagyobb próbatételét. Szeretném kiemelni evangéliumi radikalitásról tett tanúbizonyságát. Sándor István életrajzát olvasva kirajzolódik előttünk egy valódi és mélyreható hitbeli út, amely gyermek- és ifjúkorában kezdődött, a szalézi szerzetesi fogadalom által erősödött és még jobban megszilárdult példaadó szalézi testvéri életében. Különösen kitűnik tiszta szerzetesi hivatása, amelyet Don Bosco lelkesége szerint a lelkek, különösen a fiatal lelkek megmentéséért való lángoló buzgalom fűtött. A fiatal szalézi testvér erkölcsi és vallási integritását még a legnehezebb időszakokban, így a katonai szolgálat és a háborús élmények alatt sem érte a legkisebb karcolás sem. És ez volt az az alap, amelyre támaszkodva Sándor István megfontolás vagy habozás nélkül magára vállalta a vértanúságot. Testvérként a papoknak is jó példát tudott mutatni a fiatalok közötti tevékenységével és mintaszerű szerzetesi életével. Példaképpül szolgál a fiatal szerzeteseknek az a mód, ahogy minden megalkuvás nélkül szembeszállt a próbatételekkel és az üldöztetésekkel. Azok az ügyek, amelyeket odaadóan szolgált – a keresztény munka megszentelése, az Isten háza iránti szeretet és a fiatalok nevelése –, még mindig az Egyház és Társaságunk legfontosabb küldetését jelentik. Sándor István a fiatalok, elsősorban a tanoncok és a fiatal munkások kiváló nevelőjeként, az oratórium és az ifjúsági csoportok animátoraként példaképet és ösztönzést jelent számunkra abban a feladatunkban, hogy a jóság pedagógiáján keresztül hirdessük a fiataloknak az evangéliumot. Ez a kép lelkesít minket küldetésünkben, amelyet a munka világába belépni készülő, egyszerű fiatalok és a munkásifjúság között teljesítünk, akik gyakorta szembesülnek nehézségekkel és sokszor vannak kitéve igazságtalan bánásmódnak. *Don Pascual Chávez Villanueva szalézi rendfőnök (részletek a levélből)*

Meghívó: Népmese napja Szeretettel hívjuk-várjuk a mesészerető gyerekeket és felnőtteket szeptember 23-án, hétfőn 17 órakor

a népmese napjához kapcsolódó rendezvényünkre – vendégünk: Csernik Szende mesemondó. A rendezvény helyszíne a felnőtt könyvtár (Esztergom, Bánomi út 8.)

Áldozatok képzése: Plébániánkon elsősorban kórházi és otthoni betegellátásba szeretnék világi áldozatokat bevonni, de a Vízivárosban a szentmisében való áldoztatást is többen segítik. Én is szeretnék majd többeket fölkérni, hogy ebben a munkában segítsenek, de otthoni beteglátogatók maguk is jelentkezzenek nálam bátran! Áldozatoknak és lelkipásztori kisegítőknél képzésen kell részt venniük, melynek rendje a következő: Áldozatok számára: 2013. október 25., péntek, 16.00-20.00 óra. A képzések a Bp.-VI. ker. Szent Család Plébániatemplomban lesznek (Szondi u. 67.), Dr. Füzes Ádám referens úr tartja őket. Mivel ez nem továbbképzés, hanem az új vagy most megújítandó engedélyek elnyeréséhez szükséges alapképzés, ezért azokat várjuk, akik érvényes áldozatói engedéllyel nem rendelkeznek.

HIRDETÉSEK

- + Sándor István vértanú Boldoggá avatási szentmisére közös zarándoklatot szervezünk, jelentkezni a szentmisék végén a kitett jelentkezési lapon lehet névvel és telefonszámmal. Részvételi díj személyenként 4000 Ft, ebben egy ebéd is benne lesz.
- + A héten 23-án hétfőn Pietrelcinai Szent Pio atya emléknapja; 24-én kedden Szent Gellért vértanú (katolikus iskolák védőszentje) ünnepe; 27-én pénteken Páli Szent Vince emléknapja lesz.
- + A plébániánk szívesen fogadja olyan önkéntes fiatalok jelentkezését, akik szívesen vállalnak heti rendszerességgel feladatot a plébániai elektronikus és írott kommunikációs munkáit végző csoportban. Jelentkezni e-mailben lehet a harangszo@egomnet.hu címen.
- + „ÉLET íze” mottóval fiatalok részére indul közösségi alkalom a plébániánkon, pénteki napokon este 6 és 8 óra között. A következő alkalom **szeptember 27-én**, jövő hét pénteken lesz. Hívjuk a fiatalokat ezekre az alkalmakra!
- + Bémálkozni készülők számára felkészülési alkalmakat indítunk. Kérjük, hogy a kitett jelentkezési lapot kitöltve keressék szándékukkal a plébános atyát!
- + Szeptembertől vasárnapi iskolát indítunk azok számára, akik felnőttként szeretnének keresztkedni, bémálkozni, elsőáldozni. Bővebb információ és jelentkezés a plébános atyánál.
- + Elsőáldozás a Vízivárosban: szept. 29. vasárnap 8:30
- + Elsőáldozás a Belvárosban: okt. 6. vasárnap 10:00. Imádkozzunk az elsőáldozókért!

BELVÁROSI TEMPLOM MISERENDJE:

hétfő – péntek: **este 7 óra**; vasárnap: **10, ½ 12 és este 7 óra**

VIZIVÁROSI TEMPLOM MISERENDJE: vasárnap: **½ 9**

Szent István kápolna: hétfő – péntek: **½ 8**; szombat: **este 6 óra (előesti)**

Zárdatemplom: hétfő – vasárnap: **7 óra**

TOVÁBBI LITURGIÁK:

minden kedd: 18:00-19:00: szentségimádás (Belváros)

minden szerda: 20:30-21:00: szentségimádás (Belváros)

második szombat: 13:00-18:00: szentségimádás (Belváros)

utolsó csütörtök: 20:30-21:30: szentségimádás (Szt. István kápolna)

A héten keresztteltük: *Penyigei-Manczur Rékát, Istvánfi Pétert, Góty Ákos Gyulát, Szilvási Blanka Zsuzsannát*

Mária Rádió: Fm 97,4 Mhz

HARANGSZÓ

A Belvárosi és Vízivárosi Plébánia közös hírlevele (megjelenik hetenként)

Alapító: Dr. Beer Miklós

Felelős kiadó: Dr. Harmai Gábor

Szerkesztőségi e-mail: harangszo@egomnet.hu

A Plébánia telefonszáma: **33 / 898-124 és 20 / 775-2841**

A Belvárosi Plébánia bankszámlaszáma: 10918001-00000029-05960007

A Vízivárosi Plébánia bankszámlaszáma: 10918001-00000094-73080007

www.belvarosiesztergom.hu; sztpeterespal@egomnet.hu